

at det, som den højtærede Minister ønsker, kan blive gældende Lov fra Begyndelsen af næste Aar.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. Denne Tilslutning giver mig Haab om, at det kan blive gennemført i indeværende Rigsdagssamling og træde i Kraft til næste 1. Januar. De enkelte Udtalelser angaaende Detailler i Lovforslaget, som er fremkommét, vil der jo blive Lejlighed til at drøfte i Udvalget, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem her.

De Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Aubeck), der var Ordfører for Det radikale Venstre, blev jo, som det ærede Medlem selv udtalte, mere fremsat for at fjerne politiske Misforstaaelser i Verden end for at virke for dette Lovforslags fremtidige Skæbne, og jeg kan kun anerkende, at man benytter denne Lejlighed som alle andre gode Lejligheder til at fjerne politiske Misforstaaelser, hvor de findes; jeg vil derfor ogsaa takke det ærede Medlem for disse Bestræbelers Udfoldelse ved dette Lovforslags Behandling. Naar jeg har fremsat Lovforslaget, er det — deri har det ærede Medlem Ret —, fordi jeg ønsker, at en Virksomhed, der staar under Staten, skal kunne drives saalet og saa hurtigt som muligt, d. v. s., at den ikke skal indsnævres af Lovgivningsbaand, men at den personlige Afgørelse i det enkelte Øjeblik skal komme frem, og dette forekommer mig at være et overordentlig sundt Synspunkt. Jeg mener ogsaa, at der ud fra dette Synspunkt er Betingelser for at gøre Virksomheder under Staten til gode Virksomheder. Dette at drive Livsforsikring er efter min Mening et offentligt Formaal; derfor er jeg glad ved, at vi har en saadan Anstalt i Danmark, der driver Livsforsikringsvirksomhed paa saa god en Maade, som den hidtil har gjort, og jeg vil være glad ved om muligt at kunne medvirke til, at det kan gaa paa endnu bedre Maade. Den Livsforsikringsvirksomhed, som Staten driver, drives jo ikke for at tilvejebringe Udbytte til indskudt Kapital, men for at drive Livsforsikringsvirksomheden paa saa god en Maade som muligt. Gennem en Aarrække har denne Anstalt vist, at det er dens Formaal, og jeg finder, at der er al Grund til at rose den for den Maade, hvorpaa den har opfyldt sit Formaal. Jeg gaar ud fra, at hvis det foreliggende Lovforslag gennemføres, vil Statsanstalten være endnu bedre i Stand til at

opfylde dette Formaal, og det kan jo kun være glædeligt. Hvis tillige den Kløft, der skal bestaa mellem de forskellige politiske Partier, kan udjævnes noget ved dette Lovforslags Fremsættelse, skal jeg heller ikke af den Grund beklage, at det er fremsat.

J. V. Christensen: Jeg skal ikke forsøge paa at bevæge mig langs den Kløft, som den højtærede Finansminister og det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Aubeck) bevæger sig langs med, men jeg vil gerne gøre en enkelt Bemærkning til det ærede 7de Medlem for 5te Kreds, der, saa vidt jeg forstod ham, mente, at Statsanstalten har haft noget vanskeligt ved at følge med i Konkurrencen med de private Selskaber. Jeg mener, at Tallene viser noget andet. Hvis man f. Eks. sammenholder Tallene for Forsikringsbestanden henholdsvis i 1921 og 1922, viser det sig, at der er en Nedgang fra 1921 til 1922 i Bestanden af Kapitalforsikringer paa ca. 50 Mill. Kr., medens Statsanstalten i samme Tidsrum har forøget sin Bestand fra 309 Mill. Kr. til 322 Mill. Kr., altsaa en ret betydelig Stigning. Det var kun denne Oplysning, jeg vilde give for at fuldstændiggøre Billedet.

P. J. Pedersen: De Bemærkninger, der fremkom fra det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Aubeck), og som jo nærmest gik ud paa at fjerne den Misforstaaelse, som det ærede Medlem mente herskede i Befolkningen, at Statsvirksomhed er bedre end privat Virksomhed, giver mig Anledning til et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem drog den Slutning af sine Betragtninger, at det i og for sig vilde være at foretrække at give Forsikringsvirksomheden i Almindelighed og specielt Statsanstaltens Virksomhed fuldstændig fri. Jeg ønsker deroverfor at sige, at det, der er sket i de sidste Tider indenfor Forsikringsvirksomheden i Almindelighed, dog ikke synes at berettige til at drage den Slutning, at privat Forsikringsvirksomhed er at foretrække for offentlig. Hvad der er forødt af Midler, fordi den private Forsikringsvirksomhed har kunnet optræde saa nogenlunde uhindret, turde være tilstrækkelig kendt af ærede Medlemmer af dette høje Ting og af Befolkningen i Almindelighed, og det kan ikke opfordre til at drage den Slutning, at privat Forsikringsvirksomhed er særlig at anbefale fremfor offentlig. Hvad specielt Livsforsikringsvirksomhed angaar, vil det ogsaa være saavel dette høje Tings Medlemmer som alle Borgere bekendt, at man netop gentagne Gange har maattet træffe